Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (vijeće za prethodne postupke)

26. studenoga 2025. *

„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Trošarine – Direktiva 2008/118/EZ – Članak 10. stavci 2. i 4. Direktive 2008/118 – Nepravilnost nastala tijekom kretanja trošarinske robe – Kretanje robe unutar sustava odgode plaćanja trošarine – Utvrđivanje nepravilnosti tijekom kretanja – Količina proizvoda koja nedostaje tijekom istovara s prijevoznog sredstva”

U predmetu T-690/24, [Kolinsen] [i],

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Gerechtshof's-Hertogenbosch (Žalbeni sud u Hertogenboschu, Nizozemska), odlukom od 18. prosinca 2024., koju je Sud zaprimio 30. prosinca 2024., u postupku

Inspecteur van de Douane

protiv

FL,

OPĆI SUD (vijeće za prethodne postupke),

u sastavu, tijekom vijećanja: S. Papasavvas, predsjednik, M. Sampol Pucurull, G. Steinfatt, D. Petrlík (izvjestitelj) i W. Valasidis, suci,

nezavisni odvjetnik: J. Martín y Pérez de Nanclares,

tajnik: V. Di Bucci,

uzimajući u obzir to da je Sud 16. siječnja 2025., na temelju članka 50.b trećeg stavka Statuta Suda Europske unije, proslijedio zahtjev za prethodnu odluku Općem sudu,

uzimajući u obzir to da je riječ o području iz članka 50.b prvog stavka točke (b) Statuta Suda Europske unije i da ne postoje neovisna pitanja tumačenja u smislu članka 50.b drugog stavka Statuta,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

* Jezik postupka: nizozemski

[i] Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za osobu FL, N. P. J. Ooyevaar,

– za belgijsku vladu, S. Baeyens i M. Jacobs, u svojstvu agenata,

– za nizozemsku vladu, M. K. Bulterman i P. P. Huurnink, u svojstvu agenata,

– za švedsku vladu, H. Eklinder, F.-L. Göransson, C. Meyer-Seitz i J. Olsson, u svojstvu agenata,

– za Europsku komisiju, M. Björkland i W. Roels, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 10. stavaka 2. i 4. Direktive Vijeća 2008/118/EZ od 16. prosinca 2008. o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ (SL 2009., L 9, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 174.).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Inspecteura van de Douane (Carinski inspektor, Nizozemska) (u daljnjem tekstu: inspektor) i osobe FL u vezi s povratom trošarine koju je je platila zbog manjka etilnog alkohola koji je utvrđen prilikom isporuke tog proizvoda u trošarinsko skladište u Nizozemskoj.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Direktiva 2008/118 zamijenjena je Direktivom Vijeća (EU) 2020/262 od 19. prosinca 2019. o općim aranžmanima za trošarine (SL 2020., L 58, str. 4. i ispravci SL 2020., L 338, str. 12., SL 2020., L 409, str. 38. i SL 2023., L 188, str. 60.) te je stavljena izvan snage s učinkom od 13. veljače 2023. Međutim, s obzirom na datum nastanka činjenica o kojima je riječ u glavnom postupku, ovaj zahtjev za prethodnu odluku valja razmotriti s obzirom na odredbe Direktive 2008/118.

4 Uvodna izjava 11. Direktive 2008/118 glasila je:

„U slučaju nepravilnosti, obveza plaćanja trošarine trebala bi nastati u državi članici na čijem području je došlo do nepravilnosti koja je za posljedicu imala puštanje u potrošnju, a ako nije moguće ustanoviti gdje je došlo do nepravilnosti, obveza bi trebala nastati u državi članici gdje je nepravilnost otkrivena. Ako trošarinska roba ne dospije na mjesto odredišta i nepravilnost nije otkrivena, smatrati će se da je nepravilnost nastala u državi članici otpreme.”

5 Člankom 4. Direktive 2008/118 određivalo se kako slijedi:

„U ovoj se Direktivi i njezinim provedbenim odredbama primjenjuju sljedeće definicije:

[…]

7. ‚sustav odgode plaćanja trošarine' znači porezni sustav koji se primjenjuje na proizvodnju, preradu, skladištenje ili kretanje trošarinske robe, na koju se ne primjenjuje carinski postupak s odgodom ili postupanje i pri kojem je plaćanje trošarine odgođeno;

[…]

11. ‚trošarinsko skladište' znači mjesto gdje ovlašteni držatelj trošarinskog skladišta u svom poslovanju trošarinsku trošarinsku robu proizvodi, prerađuje, drži, prima ili otprema unutar sustava odgode plaćanja trošarine, te uz poštivanje određenih uvjeta koje utvrđuju nadležna tijela države članice u kojoj se nalazi trošarinsko skladište."

6 U skladu s člankom 7. Direktive 2008/118 predviđalo se sljedeće:

„1. Obveza obračuna trošarine nastaje u trenutku puštanja u potrošnju te u državi članici.

2. Za potrebe ove Direktive ‚puštanje u potrošnju' znači:

(a) otpuštanje trošarinske robe, uključujući nepravilno otpuštanje, iz sustava odgode plaćanja trošarine;

[…]

4. Potpuno uništenje ili nepovratan gubitak trošarinske robe u sustavu odgode plaćanja trošarine, kao posljedica same prirode robe, nepredvidivih okolnosti, više sile ili kao posljedica ovlaštenja nadležnih tijela države članice, ne smatra se puštanjem u potrošnju.

U smislu ove Direktive roba se smatra potpuno uništenom ili nepovratno izgubljenom, kad je više nije moguće koristiti kao trošarinsku robu.

U slučaju potpunog uništenja ili nepovratnog gubitka trošarinske robe, potrebno je dostaviti odgovarajući dokaz nadležnim tijelima države članice u kojoj je došlo do potpunog uništenja ili nepovratnog gubitka predmetne trošarinske robe ili, ako nije moguće ustanoviti gdje je gubitak nastao, u državi članici u kojoj je gubitak otkriven.

[…]"

7 Članak 10. Direktive 2008/118 glasio je kako slijedi:

„1. Ako je tijekom kretanja trošarinske robe unutar sustava odgode plaćanja trošarine došlo do nepravilnosti, koja uzrokuje da je trošarinska roba puštena u potrošnju u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (a), mjestom puštanja u potrošnju smatrati će se država članica u kojoj je nastala nepravilnost.

2. Ako se tijekom kretanja trošarinske robe unutar sustava odgode plaćanja otkrila nepravilnost, koja uzrokuje da je trošarinska roba puštena u potrošnju u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (a), a nije moguće ustanoviti gdje je došlo do nepravilnosti, smatrati će se da je do nje došlo u državi članici u kojoj je nepravilnost otkrivena i u vrijeme kad je otkrivena.

[…]

4. Ako trošarinska roba koja se kreće u sustavu odgode plaćanja trošarine ne dospije na mjesto odredišta i ako tijekom kretanja nije otkrivena neka nepravilnost koja bi dovela do puštanja trošarinske robe u potrošnju u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (a), smatra se da je nepravilnost nastala u državi članici otpreme u trenutku kad je kretanje počelo, osim ako se u periodu od četiri mjeseca od početka kretanja u skladu s člankom 20. stavkom 1. nadležnim tijelima države članice otpreme ne dostavi dokaz o završetku kretanja u skladu s člankom 20. stavkom 2. ili o mjestu, gdje je nepravilnost nastala.

[…]

6. U smislu ovog članka ‚nepravilnost' znači okolnosti nastale tijekom kretanja trošarinske robe unutar sustava odgode plaćanja trošarine različite od onih ih članka 7. stavka 4. zbog kojih se kretanje odnosno dio kretanja trošarinske robe nije okončalo u skladu s člankom 20. stavkom 2."

8 Člankom 17. stavkom 1. Direktive 2008/118 određivalo se kako slijedi:

„Trošarinska roba se može kretati u sustavu odgode plaćanja trošarine na području Zajednice, uključujući kretanja preko treće zemlje ili trećeg područja:

(a) od trošarinskog skladišta do:
   i. drugog trošarinskog skladišta;

[…]"

9 U skladu s člankom 20. stavkom 2. Direktive 2008/118, predviđalo se sljedeće:

„Kretanje trošarinske robe u sustavu odgode plaćanja trošarine završava, u slučajevima iz članka 17. stavka 1. točke (a) alineja i. […] kada primatelj primi pošiljku trošarinske robe […]."

Nizozemsko pravo

10 Članak 2.b stavak 2. Weta op de accijns (Zakon o trošarinama) od 31. listopada 1991. 1991., br. 561), u verziji koja se primjenjuje u glavnom postupku, glasio je kako slijedi:

„Kretanje trošarinske robe u sustavu odgode plaćanja trošarine završava, u slučajevima iz članka 2.a stavka 1. točaka (a), (b), (c) i (e), članka 2. stavka 2. i stavka 3. točaka (a), (b), (c) i (e), kada primatelj primi pošiljku trošarinske robe […]."

11 U skladu s člankom 2.c Zakona o trošarinama, predviđa se sljedeće:

„[…]

2. Ako se u Nizozemskoj utvrdi da je tijekom kretanja trošarinske robe iz stavka 1. došlo do nepravilnosti koja je dovela do puštanja u potrošnju te robe iz članka 2. stavku 1. točki (a) i ako nije moguće utvrditi gdje je došlo do nepravilnosti, smatra se da je do nje došlo u Nizozemskoj u trenutku u kojem je nepravilnost otkrivena.

[…]

7. Za potrebe ovog članka, nepravilnost znači okolnost, osim one iz članka 2. stavka 5., koja nastane tijekom kretanja trošarinske robe unutar sustava odgode plaćanja trošarine i zbog čega kretanje ili dio kretanja trošarinske robe nije završio u skladu s člankom 2.b stavkom 2.

[…]”

Glavni postupak i prethodno pitanje

12 U ožujku i travnju 2019. osoba FL isporučila je brodom dva tereta od 1 680 018 odnosno 1 460 715 litara etilnog alkohola u rasutom stanju iz trošarinskog skladišta u Belgiji u trošarinsko skladište u Nizozemskoj. Prijevoz je obavljen u sklopu kretanja trošarinske robe unutar sustava odgode plaćanja trošarine, kako je predviđeno člancima 17. do 31. Direktive 2008/118.

13 Prilikom dolaska na mjesto odredišta primatelj je utvrdio da je primio količine etilnog alkohola koje su za 9239 odnosno 4732 litara manje od količina navedenih u elektroničkim trošarinskim dokumentima sastavljenima za primjenu sustava odgode plaćanja trošarine.

14 Dvama dopisima upućenima u srpnju 2019. inspektor je obavijestio osobu FL o njezinoj obvezi da u Nizozemskoj plati trošarinu u iznosu od 42 405 odnosno 5889 eura za utvrđene količine etilnog alkohola koje nedostaju.

15 U skladu s informacijama koje je dostavio inspektor, osoba FL podnijela je Nizozemskoj dvije prijave trošarine u iznosu od 42 405 i 5889 eura te ih je platila. Osim toga, Kraljevina Belgija također je naplatila trošarine u iznosu od 49 997,60 eura za prvu od dviju predmetnih isporuka.

16 Inspektor je odlukom od 30. siječnja 2020. odbio prigovor koji je osoba FL podnijela te odbio povrat trošarine koju je ona platila.

17 Rechtbank Zeeland-West-Brabant (Sud za Zeeland-Zapadni Brabant, Nizozemska) je odlukom od 20. lipnja 2022. prihvatio tužbu osobe FL protiv inspektorove odluke i presudio da joj treba vratiti trošarinu koju je je platila u Nizozemskoj.

18 Inspektor je podnio žalbu Gerechtshof’s-Hertogenboschu (Žalbeni sud u Hertogenboschu, Nizozemska), sudu koji je uputio zahtjev.

19 Sud koji je uputio zahtjev dvoji o tome je li obveza plaćanja trošarine na manjak isporučenog etilnog alkohola nastala u Nizozemskoj na temelju članka 10. stavka 2. Direktive 2008/118 ili u Belgiji na temelju članka 10. stavka 4. te direktive. Konkretno, u biti se pita treba li utvrđenje – prilikom istovara s prijevoznog sredstva koje sadržava navedene proizvode – manjka trošarinske robe koja se kreće unutar sustava odgode plaćanja trošarine analizirati kao utvrđenje nepravilnosti do kojeg je došlo tijekom kretanja trošarinske robe, u skladu s člankom 10.

stavkom 2. navedene direktive, ili pak kao situaciju u kojoj trošarinska roba nije stigla na svoje odredište, a da tijekom tog kretanja u smislu članka 10. stavka 4. te direktive nije utvrđena nikakva nepravilnost.

20 U tim je okolnostima Gerechtshof's-Hertogenbosch (Žalbeni sud u Hertogenboschu) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Treba li članak 10. stavak 2. Direktive [2008/118] tumačiti na način da su uvjeti ispunjeni ako roba koja se prevozi unutar sustava odgode plaćanja trošarine ne stigne, ili ne stigne u potpunosti, na svoje odredište, a taj je manjak utvrđen tek prilikom istovara s prijevoznog sredstva, tako da utvrđenje takvog manjka predstavlja nepravilnost, pa je država članica odredišta zbog toga ovlaštena za oporezivanje? Ili se nepravilnošću u smislu članka 10. stavka 4. Direktive [2008/118] smatra prethodni događaj koji je bio nepoznat, a zbog kojeg je nastao manjak, tako da je država članica otpreme ovlaštena za oporezivanje?"

O prethodnom pitanju

21 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 10. stavak 2. Direktive 2008/118 tumačiti na način da se primjenjuje na situaciju u kojoj trošarinska roba koja se kreće unutar sustava odgode plaćanja trošarine nije u cijelosti stigla na odredište i u kojoj je manjak robe koja nedostaje utvrđena tek prilikom istovara s prijevoznog sredstva koje sadržava navedenu robu, tako da, s obzirom na to da se smatra da je do nepravilnosti u smislu te odredbe došlo u državi odredišta, u potonjoj državi nastaje obveza plaćanja trošarine.

22 Uvodno valja podsjetiti na to da, na temelju članka 2. Direktive 2008/118, trošarini podliježe roba navedena u članku 1. te direktive u trenutku njezine proizvodnje na području Europske unije ili u trenutku njezina uvoza na to područje. Iako, slijedom toga, oporezivi događaj u pogledu trošarine nastaje po proizvodnji ili uvozu predmetne robe na spomenuto područje, obveza obračunavanja trošarine nastaje tek puštanjem u potrošnju te robe u skladu s člankom 7. stavkom 1. Direktive 2008/118.

23 Prema članku 17. stavku 1. točki (a) podtočki i. Direktive 2008/118, trošarinska roba može se kretati unutar sustava odgode plaćanja trošarine na području Unije, među ostalim, kao u glavnom predmetu, od trošarinskog skladišta u jednoj državi članici do trošarinskog skladišta u drugoj državi članici. Za takav sustav odgode plaćanja trošarine karakteristično je to da još ne postoji obveza obračunavanja trošarine na trošarinsku robu, iako je oporezivi događaj već nastao. Slijedom navedenoga, kad je riječ o trošarinskoj robi, taj sustav dovodi do odgađanja obveze obračunavanja trošarine na trošarinsku robu do ispunjenja pretpostavke za nastanak te obveze (vidjeti u tom smislu presudu od 28. siječnja 2016., BP Europa, C-64/15, EU:C:2016:62, t. 22. i navedenu sudsku praksu).

24 Člankom 7. stavkom 2. točkom (a) Direktive 2008/118 se za trošarinsku robu koja se kreće unutar sustava odgode plaćanja trošarine (u daljnjem tekstu: trošarinska roba) predviđa da se svako otpuštanje iz tog sustava, bilo pravilno ili nepravilno, smatra puštanjem u potrošnju.

25 U tom kontekstu, člankom 10. Direktive 2008/118 utvrđuju se pravila za određivanje države članice u kojoj se smatra da je trošarinska roba puštena u potrošnju zbog nepravilnosti do kojih je došlo tijekom kretanja.

26 Za potrebe primjene članka 10. Direktive 2008/118, „nepravilnost” se u članku 10. stavku 6. te direktive definira kao okolnosti nastale tijekom kretanja trošarinske robe unutar sustava odgode plaćanja trošarine različite od onih iz članka 7. stavka 4. te direktive zbog kojih se kretanje odnosno dio kretanja trošarinske robe nije okončalo u skladu s člankom 20. stavkom 2. te direktive.

27 Kad je riječ o tom pojmu „nepravilnost”, Sud je već presudio da utvrđenje manjka robe prilikom isporuke navedene robe upućuje na nužno proteklu situaciju tijekom koje roba koja nedostaje nije bila predmet te isporuke i čije kretanje stoga nije završilo u skladu s člankom 20. stavkom 2. Direktive 2008/118. Ta situacija posljedično predstavlja nepravilnost u smislu članka 10. stavka 6. te direktive. Nepravilnost te naravi nužno je dovela do otpuštanja iz sustava odgode plaćanja trošarine i, slijedom toga, puštanja u potrošnju, kako je to predviđeno člankom 7. stavkom 2. točkom (a) spomenute direktive (vidjeti u tom smislu presudu od 28. siječnja 2016., BP Europa, C-64/15, EU:C:2016:62, t. 43.).

28 U tom pogledu valja naglasiti da nepravilnost u smislu članka 10. stavka 6. Direktive 2008/118 nije samo utvrđenje količine robe koja nedostaje prilikom isporuke. Naime, situacija koja je u sudskoj praksi, navedenoj u točki 27. ove presude, kvalificirana kao nepravilnost jest ona tijekom koje roba koja nedostaje nije isporučena i kretanje navedene robe stoga nije završilo u skladu s člankom 20. stavkom 2. Direktive 2008/118. Stoga samo postojanje količine koja nedostaje predstavlja nepravilnost u smislu članka 10. stavka 6. te direktive.

29 Usto, budući da je pojam nepravilnosti definiran na isti način za cijeli članak 10. Direktive 2008/118, on mora imati isto značenje za potrebe primjene članka 10. stavka 2. navedene direktive i njezina članka 10. stavka 4. Situacija u kojoj roba koja nedostaje nije bila predmet isporuke trošarinske robe stoga može, ovisno o okolnostima, kao nepravilnost u smislu članka 10. stavka 6. Direktive 2008/118 biti obuhvaćena člankom 10. stavkom 2. navedene direktive ili njezinim člankom 10. stavkom 4.

30 U tom pogledu, iz teksta članka 10. stavaka 2. i 4. Direktive 2008/118 proizlazi da se članak 10. stavak 2. te direktive primjenjuje kada se utvrdi nepravilnost „tijekom kretanja” trošarinske robe, dok se članak 10. stavak 4. navedene direktive odnosi na slučaj u kojem nepravilnost, iako je do nje došlo tijekom kretanja, nije otkrivena tijekom kretanja (vidjeti u tom smislu presudu od 28. siječnja 2016., BP Europa, C-64/15, EU:C:2016:62, t. 38. i 53.).

31 Stoga, treba ispitati treba li smatrati da je do manjka trošarinske robe utvrđenog prilikom istovara s prijevoznog sredstva na kojem se nalazila došlo još tijekom njezina kretanja, u smislu članka 10. stavka 2. Direktive 2008/118, ili tek nakon okončanja tog kretanja.

32 U tom pogledu, iz članka 20. stavka 2. Direktive 2008/118 najprije proizlazi da, u slučaju kretanja iz jednog trošarinskog skladišta do drugog trošarinskog skladišta, kretanje trošarinske robe završava kada primatelj primi pošiljku te robe.

33 Nadalje, iz konteksta u kojem se nalazi članak 20. stavak 2. Direktive 2008/118 proizlazi da je zakonodavac Unije želio taj stvarni primitak trošarinske robe učiniti odlučujućim elementom koji određuje uvjete pod kojima se kretanje te robe mora ocijeniti prilikom njezine isporuke (vidjeti, u tom pogledu, presudu od 28. siječnja 2016., BP Europa, C-64/15, EU:C:2016:62, t. 30.)

34 Usto, kada bi trebalo smatrati da je pošiljka primljena u trenutku kada je prijevozno sredstvo kojim se dostavlja trošarinska roba stiglo na mjesto odredišta, a da pritom primatelj nije mogao izmjeriti njezinu stvarno isporučenu količinu, obveza obračunavanja trošarine nastala bi protivno zahtjevima povezanima sa samom naravi predmetne trošarine, koja pretpostavlja precizno saznanje o količini robe puštene u potrošnju (vidjeti, u tom pogledu, presudu od 28. siječnja 2016., BP Europa, C-64/15, EU:C:2016:62, t. 32. i 33.).

35 Naposljetku, valja istaknuti da se trošarinska roba u pravilu isporučuje držatelju trošarinskog skladišta. Međutim, time što se u skladu s člankom 16. stavkom 2. točkom (d) Direktive 2008/118 od držatelja trošarinskog skladišta zahtijeva da na završetku kretanja unese u svoje skladište i upiše u evidenciju svu trošarinsku robu, čime se osigurava istodobnost tih fizičkih i računovodstvenih operacija, zakonodavac Unije namjeravao je u tu svrhu smjestiti završetak kretanja u vrijeme kada je držatelj trošarinskog skladišta takvu robu stvarno primio ili kada je njezina količina mogla biti precizno izmjerena radi evidencije u registar skladišta (vidjeti, u tom pogledu, presudu od 28. siječnja 2016., BP Europa, C-64/15, EU:C:2016:62, t. 34.)

36 U tim okolnostima članak 20. stavak 2. Direktive 2008/118 treba tumačiti na način da završetak kretanja trošarinske robe nastaje tek u trenutku kada primatelj u mogućnosti točno znati količinu robe koju je stvarno primio (vidjeti, u tom pogledu, presudu od 28. siječnja 2016., BP Europa, C-64/15, EU:C:2016:62, t. 32.).

37 Slijedom toga, ne može se smatrati da je do završetka kretanja trošarinske robe došlo prije potpunog istovara s prijevoznog sredstva koje sadržava tu robu jer takav istovar ili nadzor omogućuje primatelju precizno saznanje o količini robe koju je stvarno primio (vidjeti, u tom pogledu, presudu od 28. siječnja 2016., BP Europa, C-64/15, EU:C:2016:62, t. 33.).

38 Iz toga slijedi da treba smatrati da se utvrđenje o količini robe koja nedostaje tijekom istovara s prijevoznog sredstva koje sadržava tu robu ili nakon njezina potpunog istovara još uvijek odvija tijekom kretanja takve robe u smislu članka 10. stavka 2. Direktive 2008/118.

39 Na taj zaključak ne utječe pitanje suda koji je uputio zahtjev prema kojem bi se, dodjeljivanjem takvog dosega članku 10. stavku 2. Direktive 2008/118, članak 10. stavak 4. te direktive mogao lišiti smisla jer bi se količina robe koja nedostaje uvijek utvrdila najkasnije prilikom istovara s prijevoznog sredstva te da bi takva situacija stoga uvijek bila obuhvaćena člankom 10. stavkom 2. te direktive.

40 Naime, članak 10. stavak 4. Direktive 2008/118 uvijek se primjenjuje, među ostalim, ako je količina trošarinske robe koju je primatelj primio manja od količine koja mu je trebala biti isporučena, ali ta nepravilnost, iz bilo kojeg razloga, nije utvrđena tijekom kretanja, nego u kasnijoj fazi. To osobito može biti slučaj kada primatelj nije provjerio količine proizvoda prilikom njihova istovara i kada je količina proizvoda koja nedostaje utvrđena tek nakon završetka kretanja navedene robe ili kada je primatelj, zbog pogrešne kontrole količine proizvoda prilikom istovara, ocijenio da je isporučena količina potpuna, a tek kasnije utvrdio količinu koja nedostaje.

41 Isto tako, uvodna izjava 11. Direktive 2008/118 ne može dovesti do drukčijeg tumačenja jer se u njoj samo sažima sadržaj članka 10. stavaka 1., 2. i 4. te direktive i ne dopušta odstupanje od pravila o određivanju države članice u kojoj nastaje obveza obračunavanja trošarine, kako ih je Sud protumačio u presudi od 28. siječnja 2016., BP Europa (C-64/15, EU:C:2016:62), osobito s obzirom na članak 20. stavak 2. navedene direktive.

42 S obzirom na prethodno navedeno, na prethodno pitanje valja odgovoriti tako da članak 10. stavak 2. Direktive 2008/118 treba tumačiti na način da se primjenjuje na situaciju u kojoj trošarinska roba nije u cijelosti stigla na odredište i u kojoj je manjak robe koja nedostaje utvrđen tek prilikom istovara s prijevoznog sredstva koje sadržava navedenu robu, tako da, s obzirom na to da se smatra da je do nepravilnosti u smislu te odredbe došlo u državi odredišta, u potonjoj državi nastaje obveza plaćanja trošarine.

Troškovi

43 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Općem sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (vijeće za prethodne postupke)

te presuđuje:

Članak 10. stavak 2. Direktive Vijeća 2008/118/EZ od 16. prosinca 2008. o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ

treba tumačiti na način da se:

primjenjuje na situaciju u kojoj trošarinska roba koja se kreće unutar sustava odgode plaćanja trošarine nije u cijelosti stigla na odredište i u kojoj je manjak robe koja nedostaje utvrđen tek prilikom istovara s prijevoznog sredstva koje sadržava navedenu robu, tako da, s obzirom na to da se smatra da je do nepravilnosti u smislu te odredbe došlo u državi odredišta, u potonjoj državi nastaje obveza plaćanja trošarine.

Papasavvas Sampol Pucurull Steinfatt

Petrlík Valasidis

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 26. studenoga 2025.

Potpisi